

Hvad bruger jeg facebook til

Per-Olof Johansson

*Udsigt fra et vindue 30. juni 2014
klokken 12!*

Hvis nogen engang – måske er det allerede sket – vil prøve at beskrive, hvad der foregår på facebook, vil de få store vanskeligheder på grund af mangfoldigheden. Det almindelige er, at der tales nedladende om facebook, gerne af nogen, der slet ikke kender det, men ser at mange andre er optaget af det.

Jeg vil gerne fortælle, hvad facebook er for mig. Selv det er ikke nogen enkel opgave og der skal nok være aspekter, der ikke kommer med.

Jo jeg sætter også billeder med solnedgang på facebook, jo jeg skriver om noget jeg har oplevet, jo jeg liker andre familiemedlemmers input af samme art. Men det er jo en uendelig lille del af tiden, som går med det. Beskedfunktionen som ligner mail er kombineret med en chatmulighed, og den griber jeg også til at anvende.

Jeg har tæt på 600 såkaldte facebook venner. Det betyder bare kontakter. Hvis jeg skal beskrive dem gruppevis, så er der en stor gruppe med familie, en stor gruppe med forfattere, en stor gruppe med kurvemagere. Der er også en del andre, som ikke sådan lige kan komme i en gruppe. Men når jeg går dem igennem, kan jeg næsten altid fortælle, hvad kontakten er startet med.

Fødselsdagslykønskninger er det mindste. Med familien udveksles det, som enhver må læse med på – måske billeder fra besøg, måske en tak, måske et link med potentielt fællesstof. Dette sidste er også hvad kontakten med forfattere og kunstnere ofte går ud på. At sende eller modtage invitationer til begivenheder, udstillinger, oplæsninger. Blandt kontakterne er selvfølgelig også diverse institutioner, hvorfra man modtager opdateringer om aktiviteter og giver tilbagemeldinger fra besøg. Eller kommer med gode ideer!

Så er der en mængde grupper omkring emner, hvor alle gruppemedlemmer kan bidrage. Det er ikke hver dag, man hører noget derfra, men muligheden er der.

Grupper administreres af facebook-medlemmerne selv. Det er ikke nødvendigvis et større arbejde, du bestemmer jo selv aktivitetsniveauet. Jeg administrerer følgende grupper: 'Kurve i Danmark', 'Folk og kultur', 'Dansk-Svensk Forfatterselskab', 'Keramik relæet', 'Oddershede'. Den sidste oprettede jeg for en mig nærtstående familie på baggrund af nogle hjemmesider om samme, som jeg havde lavet. En gren af den familie, som var havnet i Chile inviterede mig til facebook, og der skete det, og så lavede jeg gruppen, selvom jeg ikke selv er med i familieskabet direkte. Ad denne vej er familiemedlemmer verden rundt blevet bevidstgjorte om familieskabet og en gren med samme navn men med anden oprindelse er dukket op.

Nu det med at sætte billeder i facebook – så kan man samle dem i albums, så den, der holder af billeder, har en mulighed for at finde emner, som interesserer vedkommende. Jeg har en mappe til billeder, jeg kalder 'I øjenkrogen', jeg har et album med forsiderne til de bøger, jeg har eller har været med til at udgive – og mange flere.

Jeg laver mange ting på Internet, har et domæne om de bøger, jeg har udgivet, jeg har en blog, hvor jeg skriver om alt muligt, jeg har billeder på flere domæner som flickr eller Picasa, YouTube med dokumentation for diverse sammenkomster, oplæsninger, udstillinger jeg har deltaget i eller bare været til. Facebook er en platform, hvor disse forskellige aktiviteter kan videregives. Ikke alle facebookvennerne holder lige det tidsskrift eller den avis eller andet, hvor jeg får trykt et eller andet – men et vink på facebook kan få nogen til at opsøge papiret, for at læse, hvad jeg har skrevet. Der var en kendis, som var træt af facebook netop af den grund, at hendes facebookvenner fortalte alt muligt om, hvad de foretog sig. Hun har let adgang til medierne, så hun behøver jo heller ikke i samme grad som mindre succesrige forfattere som jeg at anvende den funktion. For mig har det været en fordel. Den, der ikke vil lege med, kan jo uden al brask og bram stå af og finde andre venner end mig.

Som sagt laver jeg en blog, men på facebook er der faktisk en form, der ligner bloggen med noget som kaldes 'noter'. En længere status er velplaceret der, fordi den bliver let at genfinde, hvad der kan være svært i den øvrige sammenhæng, da der ikke kan søges internt på facebookprofilerne. I øvrigt kan facebookprofilerne holdes mere eller mindre skjult. Grupper som 'Kurve i Danmark' kan enhver på nettet kigge til, men bidrag kræver medlemskab af facebook og gruppen, hvilket jo kun koster tilmeldingen. Jeg deltager ikke selv i lukkede grupper, men ved da, at muligheden eksisterer.

Jeg har lavet hjemmesider siden 1995, et hjørne af det med digte af mig selv og andre under navn af Splints & Co. har mere eller mindre fungeret siden 1996. Engang lavede jeg hjemmesider med de længere artikler, og dem kan du stadig læse i den form. Men i dag bruger jeg gerne PDF-formatet, fordi der har læseren en acceptabel mulighed for at udskrive. Jeg annoncerer så artiklens eksistens i bloggen med et forskræp og et billede, og så kan du afgøre, om det skulle være noget for dig. Jeg linker til dette i facebook, og der linkes helt automatisk også til Twitter og LinkedIn.

Alt i alt en tilgængelighed der ligger milevidt fra, hvad en forfatter kunne drømme om før 1990. Var teksten ikke trykt i bog eller tidsskrift, var den død og blev liggende i skrivebordsskuffen. Det er så en almindelig anke: At så har der ikke været redaktør og korrekturlæser ind over. Nej, men i kraft af udbygningen af

Google kan læseren finde alternative muligheder at veje ordene op i mod, hvis det føles nødvendigt. Min opgave er hvad den hele tiden har været, at så klart som muligt udtrykke det, jeg ønsker at bringe videre.

At der så slipper et billede med af udsigten – er det så farligt?

Hø høsten er i gang og afsluttes her 1. juni på 3. dagen med syv traktorer i aktion med at indsamle høet, pakke det ind, samle det sammen og køre det til lager på Hvidesten, Statens Serumsinstituts gård i Lillerød. Store flokke af måger, råger, ravne og ikke mindst bemærkelsesværdigt en flok musvåger benytter lejligheden til at fouragere!

